

Олег Терентійович Мінько

здобув 1959-1965 рр. мистецьку освіту, його вчителями були Р. Сельський, К. Звіринський, Д. Довбошинський, від 1962 р. — учасник виставок. Основними творчими спеціалізаціями були станкове, монументально-декоративне малярство і художній текстиль. Ще зі студентських років він тяжів до нових форм образотворення, намагаючись уникати шаблонів ідеології соцреалізму (“Гра в карти”, “Композиція з прямокутників”, “Місячне сяйво”). На стику століть митець він продовжував пошук формально-образних методів для розкриття своєї ідентичності. Експресіоністське начало його темпераменту зазнало змін, ускладнюючись у стильовому відповіднику. У пейзажах майстерно відтворено матеріальність вітру, прохолоду повітря, тепло сонця, важкість хмар, злиття природних стихій та їх єднання з природою (“Пейзаж дитинства”, “Великі хмари над озером”, “Дорога до церкви”, “Птахи на дереві”). Натюрморти відзначаються витонченими композиційними рішеннями, в зображуваних предметах прочитується плин часу від давнини до сьогодення, краса народного мистецтва, вишуканий колорит, загадковість (“Натюрморт з ключем”, “Натюрморт з годинником”, “Натюрморт з виделкою”); портрети відображають драматизм, переживану красу та психологізм зображуваної особи (“Портрет з бабкою”, “Чоловік у кріслі”, “Дівчина з птахою”, “Автопортрет”). Все це, а також монументальність у поєднанні з декоративністю вирізило Олега Мінька з-поміж кращих майстрів сучасного українського малярства. Його твори зберігаються у музеях та приватних колекціях України та за кордоном.

Вічная пам'ять

Григорій КУДЛАЄНКО

(01. 03. 1949 — 30. 07. 2013)

З глибоким сумом повідомляємо, що в розквіті сил і педагогічної майстерності відійшов у вічність доцент кафедри рисунка. Фах кераміста, який здобув у 1976 р., талановито реалізував у пластичних роботах, монументальній станковій скульптурі, що знаходили визнання на низці виставках, а також у пресі, спеціальних виданнях.

Вічная пам'ять

Олег МІНЬКО

(03.08.1938 — 20.11.2013)

Відійшов у вічність, плідна творчість та педагогічна діяльність якого відзначена присвоєнням звання народний художник України та професора, завідувача кафедри художнього текстилю, а також найщирішими споминами численних учнів, друзів, колег.

Спочив покійник на Личаківському цвинтарі.